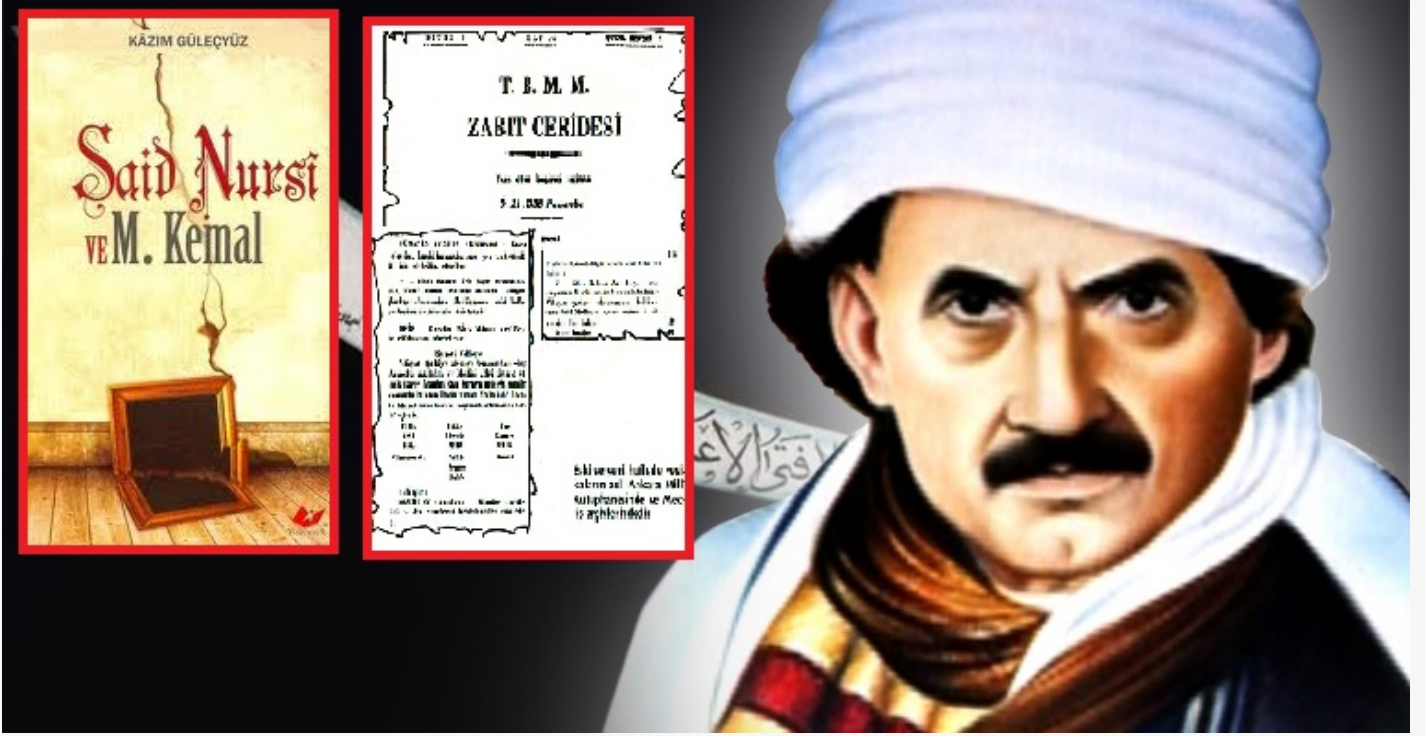

Bediüzzaman'ın 'reçetesi' hâlâ geçerli

Üstad Bediüzzaman Hazretleri, Risâle-i Nur Külliyyatıyla bütün insanlığa her iki dünya saadetinin reçetesini ve çarelerini sunmuştur. Kâinatın meyvesi olan insan ve insanın çekirdeği olan kalpten başlayıp aile, mahalle, şehir, vatan, memleket, yeryüzü, insanlık, canlılar, dünya ve kısacası kâinatla alâkadar olan Risâle-i Nur; bilhassa insanlığın bütün tabakalarına hitap ederek, mükemmel çareler beyan etmektedir. Herkes ve her kesim, kendi derdine derman olacak ilâçları bu Kur'ânî eczaneden sunulan bu harika reçetede mutlaka bulacaktır.

"İnsanlar kurtulmak için her çareye başvuracaklar, ama Risâle-i Nur'dan başka çare bulamayacaklar"1 diyen Üstad Bediüzzaman Hazretleri, şu anda gündemdeki meselelerden biri olan 'Kürt meselesi' için de en güzel çareleri sunmuştur. Onun herkese hitap eden, her kesimin istifadesine sunduğu ama aynı zamanda "Ektrat Reçetesi"* yani Kürtlerin Reçetesi olarak da isimlendirdiği "Münâzarât" isimli eseri, son derece hayati mesajlar ve derde derman olacak ilâçlar içermektedir. Bu eser maalesef yazıldığı 1910 yılından beri hayata geçmeyi bekliyor.

Üstad Bediüzzaman Hazretlerinin, Münâzarât'ın hemen girişinde şu mânidâr ifadelerle karşılanıyoruz; "Azametli bahtsız bir kıt'anın (Asya); şanlı tali'siz bir devletin (Osmanlı); değerli sahipsiz bir kavmin (Kürt) reçetesi veyahut Bediüzzaman'ın Münâzarâtı" Bu ifadelerden anlaşılın mânâ, bu eserin yalnız Kürt reçetesi olarak kalmayıp, bütün İslâm Âlemi ve ülkemizin de reçeteliğini üstlenmiş olmasıdır. Yani, cismen küçük mânen çok büyük olan bu Ektrat reçetesi; hem Kürt, hem Türk, hem Arap ve hem de bütün Âlem-i İslâm'ın derdlerinin dermanıdır.

Bu güzide eserin mahiyeti hakkında da şu ifadeleri görüyoruz: "Aşâir-i Ekradın (Kürt aşiretlerinin) içinde cevelân (dolaşmak) ile bahardan güze bir rihlet-i sayfiye (yaz göçü), güzden bahara bilâd-ı Arabiyeden (Arap beldelerinden) bir rihlet-i şitâiye (kış göçü) ettim. Dağ ve sahrayı bir medrese ederek meşrûtiyeti ders verdim." 2 "İşte, tamimen ilfâide (herkesin faydalanması için), suâllerini cevaplarımla musafaha ettirerek şu kitabı yazdım; tâ birbirine muâvenette bulunsun. Hem de görmediğim Ektrat ve emsâline, şu kitap, bana bilvekâle (vekâleten) onlarla konuşarak cevap versin; hem de lisanları kalplerine tercümanlık edemeyenlere bedelen suâl etsin. Elhasıl, şu kitap, tarafımdan cevap, onların canibinden suâl etmek vazifesiyle mükelleftir. Hem de siyaset tabiilerine, teşhis-i illete (hastalığın teşhisine) dair hizmet ile muvazzaftır." 3

Ana başlıkları meşrûtiyet, hürriyet, milliyet, istibdat, maddî-mânevî kalkınma, din ve fen ilimlerinin birleştirilerek öğretildiği mükemmel bir üniversite projesi gibi bütün insanlığı ilgilendiren meselelerin mahiyetini kapsayan bu güzide eseri, 1950'li yıllarda yeniden gözden geçirip, bazı ilâveler yapan Üstad Bediüzzaman Hazretleri, "Yıllar önce bedevî

aşîretlerine verilen bu dersler, şimdi Nur Talebelerine bir ders olabilir.” 4 diyerek yeniden neşrini istemiştir. Çünkü biliyordu ki, isimden ve resimden ibaret olan Meşrûtiyet ve daha sonra gelen koyu bir istibdat uzun sürecek ve yaptığı tahribat, sebep olduğu hastalıklar kolayca ve kısa vadede tamir ve tedavisi mümkün olmayacaktır. Bu noktadan, Nur Talebelerine bu meseleleri çok iyi kavramaları ve yaşamaları mesajını da vermektedir. Çünkü Üstad Bediüzzaman Hazretlerinin bütün vazifelerini devrettiği Risâle-i Nur’un şahs-ı mânevîsi ve Kur’ân adına vazifedar olan Nur Talebelerinin hem şahsî, hem sosyal, hem de siyasî hayatta insanlığa yön vermesi ve nokta-i istinat olması için bu hakikatleri talim etmeleri lâzım ve elzemdir. Bu itibarla, siyaset, saltanat, diyanet ve cihad âleminde, özellikle ehl-i imanın istikametini muhafaza noktasında, Risâle-i Nur yoluyla bu manevî vazifeyi tam mânâsıyla ifa etmeleri gerekmektedir.

Diğer taraftan, devleti ve milleti yönetenlerin ve yönetime talip olanların da Üstad Bediüzzaman Hazretlerinin bu ve benzeri harika reçetelerini dikkate almaları ve sahip çıkmaları lâzımdır. Çünkü bu sahibiyet, vatan ve millet sevgisinin göstergesidir. “Hükümet hekim gibidir. İşte böyle bir hekimdir ki, vatan hastanesinde biçare etfâli (vatan evlâdını) helâkten halâs eder. Zira ‘Hepiniz çobansınız ve idareniz altındakilerden mesulsünüz’ (hadis) sırrınca, her bir büyük adam (idareciler), bu düsturu nazara almak gerektir.” 5

“Bu vatanın belâlardan muhafazası için Risâle-i Nur bir kat’û vesiledir” 6 diyen Üstad Bediüzzaman Hazretleri, sadece Eklat Reçetesiyle değil, telif ettiği Risâle-i Nur Külliyyatıyla bütün meselelere, evet bütün meselelere çözüm sunmuştur. Çünkü “Gelecek yakın bir zamanda, bu vatan, bu millet ve bu memleketteki hükümet, âlem-i İslama ve dünyaya karşı gayet şiddetle Risâle-i Nur gibi eserlere muhtaç olacak; mevcudiyetini, haysiyetini, şerefini, mefahir-i tarihiyesini (tarihi övücünü) onun ibrazıyla gösterecektir.” 7

Buna binâen, hükümet ve meclis bir doktor gibi, vatan sathında teşhis ettiği çeşitli hastalıkların tedavisi için doğru ilâç göndermek durumundadır. Memleketimizde çeşitli hastalıklar mevcuttur. Meselâ ırkçılık, diktatörlük, cehalet, fakirlik, işsizlik, iman zayıflığı ve ihtilâlcılık bunlardan bazılarıdır. Bu hastalıkları tedavi etmek, başta devletin, yani onu yönetenlerin, hekim konumundaki hükûmetin vazifesidir. Aynı zamanda hükûmete talip olanları da ilgilendirmektedir. Bilhassa demokratlığı üstlenenleri de çok yakından ilgilendirmelidir. Ayrıca, demokratların yükselişe geçmesi ve kuvvet kazanması; bu yeni döneme damgasını vuran ve hakikî demokrat ve demokratlığın en büyük müdafisi olan Bediüzzaman’ı sahiplenmeleri, çok iyi okumaları ve algılamalarıyla yakından ilgilidir.

Bütün insanlığın bütün dertlerine Kur’ân eczanesinden derman sunan Risâle-i Nur reçetesini ve içindeki bin tiryak özelliğini taşıyan ilâçları bütün insanlık bekliyor ve gözlüyor. Hür ve demokrat bir Türkiye ve dünyanın cemâlini görmek için bütün Nur Talebeleri ve demokratlar vazife başına...

Dipnotlar:

* Bu ifade için bkz: Eski Said Dönemi Eserleri, Münâzarât, s. 204.

1- Son Şahitler 6 N. Şahiner s. 139.

2- Münâzarât s. 44.

3- Age. s. 46.

4- Age. s. 9.

5- Age. s. 63.

6- Emirdağ Lâhikası s. 61.

7- Age s. 148.